

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., zástupce předsedy senátu JUDr. Jana Engelmana a přísedících JUDr. Marka Bodláka, JUDr. Michala Basíka, JUDr. Jiřího Machourka a prof. JUDr. PhDr. Miloše Večeři, CSc. při ústním jednání dne 15. 9. 2021 ve věci návrhu **krajské státní zástupkyně v Plni**, se sídlem Veleslavínova 27, Plzeň 3, ze dne 14. 5. 2021, čj. 1 SPR 85/2021 - 32, na zahájení řízení o kárné odpovědnosti **Věry Brázdové**, státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Plzni,

t a k t o :

Věra Brázdová, nar. X, státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Plzni,

se podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců
a soudních exekutorů

uznává vinnou, že

jako dozorová státní zástupkyně ve věci vedené na Krajském státním zastupitelství v Plzni pod sp. zn. 2 KZV 44/2019 proti 13 obžalovaným podala dne 3. 6. 2020 u Krajského soudu v Plzni obžalobu, aniž by byla společně s obžalobou zpracována příprava k hlavnímu líčení a v obžalobě nebo v samostatném sdělení nebyl uveden návrh na uložení trestu s uvedením jeho druhu a výměry až do 14. 10. 2020, čímž byly porušeny čl. 60 odst. 2 a čl. 110 odst. 2 pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce č. 9/2019 o postupu státních zástupců v trestním řízení ve znění do 1. 11. 2020, přičemž podaná obžaloba nebyla podrobena před jejím vypravením a doručením soudu ani nikdy později aprobaci vedoucím I. oddělení, ani nebyla dána na vědomí I. náměstkovi krajské státní zástupkyně a krajské státní zástupkyni, čímž byl porušen čl. 6 odst. 2 písm. a), čl. 3 odst. 3 písm. a) a čl. 2 odst. 3 písm. h) aprobačního řádu Krajského státního zastupitelství v Plzni sp. zn. 1 SPR 202/2016, načež teprve dodatečně 14. 10. 2020 předložila při hlavním líčení Krajskému soudu v Plzni sdělení, ve kterém „podle § 177 odst. 1 písm. d) tr. řádu doplňuje podanou obžalobu“, v němž uvedla k jednotlivým obžalovaným návrhy trestů, které rovněž nebylo předloženo k aprobaci, a následně byla kárně obviněnou sjednaná se sedmi obžalovanými po odročení hlavního líčení konaného ve dnech 12. - 14. 10. 2020 dohoda o vině a trestu, přičemž v případě 3 obžalovaných (F., K. a R.) byly sjednané tresty odnětí svobody v trvání 3 roků podmíněně odložené na zkušební dobu 5 roků, tedy na samé spodní hranici přípustného snížení trestu odnětí svobody pod dolní hranici sazby stanovené v § 58 odst. 4 tr. zákoníku, když byli ohroženi trestní sazbou ve výměře 10 až 18 let a ve sdělení ze dne 14. 10. 2020 byly původně navrhovány u těchto obžalovaných nepodmíněné tresty odnětí svobody ve výměře 10 let, přičemž v mezidobí nedošlo ke změně důkazní situace ani právní kvalifikace jejich jednání, kdy kárně obviněná před zahájením jednání o dohodě o vině a trestu s obžalovanými nepředložila zamýšlený návrh trestu a jiného opatření k aprobaci vedoucímu I. oddělení v rozporu s čl. 6 odst. 2 písm. d) aprobačního řádu, přičemž tyto dohody kárně obviněná předložila soudu ke schválení, který je rozsudkem dne 13. 1. 2021 schválil a uložil na jejich základě sjednané tresty, když kárně obviněná nepředložila své stanovisko k rozsudku soudu k aprobaci vedoucímu I. oddělení a na vědomí I. náměstkovi

krajské státní zástupkyně v rozporu s čl. 6 odst. 2 písm. e) a čl. 3 odst. 3 písm. c) aprobačního řádu, přičemž kárně obviněná se vzdala práva opravného prostředku a rozsudek nabyl právní moci dne 14. 1. 2021, čímž znemožnila přezkoumání zákonnosti rozsudku, kterým byly schváleny sjednané dohody o vině a trestu,

t e d y

zaviněně porušila povinnosti státního zástupce podle § 24 odst. 1 zákona o státním zastupitelství odpovědně plnit své úkoly, postupovat svědomitě, povinnost podle § 12e odst. 2 zákona o státním zastupitelství řídit se pokyny vedoucího státního zástupce, a zaviněným jednáním ohrozila důvěru v činnost státního zastupitelství,

č í m ž s p á c h a l a

kárné provinění podle § 28 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství,

a z a t o s e j í u k l á d á

podle § 30 odst. 1 písm. b) zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, kárné opatření **snížení platu o 20 % na dobu 12 (dvanácti) měsíců.**

O d ů v o d n ě n í :

I. Kárné obvinění

[1] Krajská státní zástupkyně v Plzni (dále „kárná navrhovatelka“) podala na kárně obviněnou dne 17. 5. 2021 kárný návrh. Kárné provinění spatřovala v tom, že kárně obviněná jako dozorová státní zástupkyně při zpracování trestní věci vedené na Krajském státním zastupitelství v Plzni (dále jen „**KSZ v Plzni**“) pod sp. zn. 2 KZV 44/2019 proti obžalovanému A. P. a dalším 12 osobám podala 3. 6. 2020 u Krajského soudu v Plzni obžalobu v rozsahu 177 stran, aniž by byla společně s obžalobou zpracována příprava k hlavnímu líčení. Ta má být zpracována dle přílohy č. 3 Pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce č. 9/2019, o postupu státních zástupců v trestním řízení (dále jen „**pokyn o postupu v trestním řízení**“). Zároveň podaná obžaloba nebyla podrobena před jejím vypravením a doručením soudu ani nikdy později aprobaci vedoucím I. oddělení, nebyla dána před jejím vypravením na vědomí I. náměstkovi krajské státní zástupkyně a nebyla ani dána na vědomí krajské státní zástupkyni. Tím kárně obviněná porušila zejména čl. 6 odst. 2 písm. a) Aprobačního řádu Ksz v Plzni ze dne 21. 4. 2016, sp. zn. 1 SPR 202/2016 (dále jen „**aprobační řád**“), dále čl. 3 odst. 3 písm. a) a čl. 2 odst. 3 písm. h) aprobačního řádu. Současně také s obžalobou nebylo soudu doručeno sdělení o druhu a výměře trestu a nebylo ani součástí žalobního návrhu.

[2] Obžaloba v době jejího podání nemusela dle tehdy účinného znění trestního řádu obsahovat druh a výši navrženého trestu, nicméně tato povinnost byla již v té době zakotvena v čl. 60 odst. 2 pokynu o postupu v trestním řízení. Až dodatečně dne 14. 10. 2020 předložila při hlavním líčení Krajskému soudu v Plzni sdělení, ve kterém „*podle § 177 odst. 1 písm. d) tr. řádu doplňuje podanou obžalobu*“, tedy více než 4 měsíce po podání obžaloby. To však učinila zjevně v souvislosti s účinností novely trestního řádu zavádějící změnu povinných náležitostí obžaloby. Ve sdělení uvedla k jednotlivým obžalovaným návrhy trestů, které rovněž nebyly předloženy k aprobaci.

[3] V řízení před soudem byla 13. 1. 2021 schválena dohoda o vině a trestu sjednaná kárně obviněnou se sedmi obžalovanými po odročení hlavního líčení konaného ve dnech 12. - 14. 10. 2020. U obžalovaných M. F., P. K. a F. R. byly tresty uložené na základě sjednaných dohod o vině a trestu, iniciovaných kárně obviněnou, zcela nepřiměřené, neboť se jednalo o tresty odnětí svobody v trvání 3 roků podmíněně odložených na zkušební dobu 5 let. Tyto tresty neodpovídaly zákonným požadavkům, jež jsou pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody pod dolní hranici zákonné trestní sazby stanoveny v § 58 odst. 3 tr. zákoníku. Dohoda byla sjednána při nezměněné důkazní situaci a právní kvalifikaci jejich jednání. Tito obžalovaní byli ohroženi trestní sazbou ve výměře 10 až 18 let. Kárně obviněná sdělením ze dne 14. 10. 2020 soudu původně navrhovala nepodmíněně tresty odnětí svobody ve výměře 10 let. Před zahájením jednání o dohodě o vině a trestu s obžalovanými nepředložila zamýšlený návrh trestu a jiného opatření v rozporu s čl. 6 odst. 2 písm. d) aprobačního řádu k aprobaci vedoucímu I. oddělení. Podle něj má vedoucí oddělení aprobovat zamýšlený návrh trestu a jiného opatření již před zahájením jednání o dohodě. Tato povinnost byla uložena i při operativní poradě státních zástupců I. oddělení KSZ v Plzni konané 18. 5. 2017. Při ústním jednání nicméně kárná návrhovačka upřesnila, že kárně obviněná není kladena za vinu nezákonnost sjednaných trestů, ale vyhnutí se aprobačnímu procesu. Bez znalostní důkazní situace totiž nebylo možné konstatovat, zda tresty byly nezákonné.

[4] Vyhlášený rozsudek krajského soudu ze dne 13. 1. 2021, kterým byly schváleny dohody o vině a trestu, respektive záznam o vyhlášení rozsudku, rovněž nebyl předložen k aprobaci žádné z výše uvedených osob. To mělo být učiněno dle čl. 6 odst. 2 písm. e) aprobačního řádu a stanovisko mělo být předloženo na vědomí I. náměstkovi krajské státní zástupkyně podle čl. 3 odst. 3 písm. c) aprobačního řádu. Kárně obviněná se také vzdala práva opravného prostředku a rozsudek nabyl právní moci 14. 1. 2021. Rozsudek tak nešlo přezkoumat z hlediska přiměřenosti a zákonnosti uložených trestů. Při ústním jednání kárná návrhovačka upřesnila, že pokud by se kárně obviněná opravného prostředku nevzdala, soud by musel rozsudek řádně odůvodnit a šlo by zpětně zjistit, jak se soud postavil k naplnění kritérií pro mimořádné nížení trestu odnětí svobody.

[5] Celá trestní věc, pokud jde o fázi řízení před soudem, procházela absolutně mimo stanovený aprobační proces. Vliv měla nepochybně skutečnost, že kárně obviněná obžalobu doručila soudu pravděpodobně osobně a nikoli standardní cestou kanceláře. V dozorovém spisu pouze došlo k vyznačení podání obžaloby pracovníci kanceláře na pokyn kárně obviněné na základě předložení stejnopisu obžaloby. Kárně obviněná jako dlouholetá a zkušená státní zástupkyně činila úmyslně a svévolně kroky k tomu, aby její postup v dané věci a uložené tresty nebylo možno přezkoumat a jakýmkoli způsobem napravit.

[6] Popsaným jednáním podle kárné návrhovačky kárně obviněná zaviněně porušila povinnosti státního zástupce a zaviněným jednáním ohrozila důvěru v činnost státního zastupitelství a odbornost jeho postupu. Jako kárné opatření navrhla snížení platu o 30% na dobu 12 měsíců.

[7] O existenci sjednaných a schválených dohod se kárná návrhovačka dozvěděla v souvislosti s vyhodnocováním poznatků, týkajících se uzavírání dohod o vině a trestu podle zákona č. 333/2020 Sb., kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, který nabyl účinnosti od 1. 10. 2020 (dál jen „**novela č. 333/2020 Sb.**“). V rámci tohoto vyhodnocování kárně obviněná sdělila, že uzavřela jednu dohodu. V návaznosti na to bylo I. náměstkovi kárné návrhovačky uloženo přezkoumat spisový materiál podle § 12e zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství.

II. Obhajoba kárně obviněné

[8] Kárně obviněná ve svém vyjádření k návrhu a výslechu při ústním jednání uvedla, že většiny vytykánych porušení aprobačního řádu se skutečně dopustila. Nesouhlasila však s tím, že obžalobu před jejím vypravením nepředložila na vědomí I. náměstkovi krajské státní zástupkyně. Úkol předkládat obžaloby ještě před jejich vypravením soudu na vědomí I. náměstkovi jí byl stanoven na poradě státních zástupců I. oddělení konané 18. 5. 2017. Tento pokyn však je podle jejího názoru v rozporu s aprobačním řádem, který stanoví, že se obžaloba dává na vědomí I. náměstkovi až po vypravení obžaloby. Nicméně porušení aprobačního řádu se i vůči I. náměstkovi dopustila, neboť obžalobu nepředložila na vědomí ani po jejím vypravení. V jiných případech se s vypravením obžaloby skutečně vyčkává i na stanovisko I. náměstkyně krajské státní zástupkyně a jde tedy vlastně o dvojí aprobaci. Je však přesvědčena, že tento postup neodpovídá aprobačnímu řádu.

[9] Obžalobu podávala v časové tísní, neboť končila vazební lhůta některým obviněným, přičemž spis měl 12 000 stran důkazního materiálu. Obžaloba z tohoto důvodu nebyla perfektní a neodpovídala všem požadavkům na ni kladeným. Podala ji společně se spisovým materiálem osobně hodinu před koncem pracovní doby Krajského soudu v Plzni. Proto nebylo možné, aby byla dána k aprobaci předem. Po podání obžaloby měla vnitřní pocit únavy z kauzy. Byla ráda, že ji stihla podat včas. Bylo velmi nežádoucí vazebně stíhané propouštět z vazby, protože měli problém je vůbec zadržet a dostat je do trestního řízení. Věc dala stranou a pustila se do obžaloby obdobného charakteru, jenom v menším rozsahu. Tu zpracovávala necelý měsíc. Ta byla dána řádně do aprobačního procesu, včetně přípravy. Tato věc byla obdobná i v tom směru, že šlo o mezinárodní drogovou trestnou činnost. Zároveň jeden z obviněných v nyní řešené trestní věci, podal v dubnu trestní oznámení na vyšetřovatele. Musela se mu tedy věnovat, což bylo někdy v polovině července. K této trestní věci poté už měla trošku odpor, pořád ji odsouvala, takže ani nezpracovala návrhy trestů alespoň mimo obžalobu. Učinila tak až když bylo nařízeno hlavní líčení. Tyto návrhy nebyly pod spodní hranicí zákonné sazby a hodlala je dodržet.

[10] Nesouhlasila s tím, že by tresty uložené obžalovaným na základě sjednaných dohod o vině a trestu byly zcela nepřiměřené, a neodpovídaly zákonným požadavkům, jež jsou stanoveny pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody pod dolní hranici zákonné trestní sazby. Novela umožňující v dané věci sjednání dohody o vině a trestu nabyla účinností 1. 10. 2020 a byla to první věc, kterou podle této novely Krajský soud v Plzni řešil. V době, kdy jednala s obžalovanými o jejím uzavření, nebyla k dispozici ještě žádná judikatura, která by postup konkrétním způsobem řešila. Čekala, že se udělá porada I. oddělení, na které si řeknou, za jakých podmínek budou dohody uzavírat, jak budou formulovány a jak budou postupovat, než dohodu předloží soudu. S dohodami dost zápolila, a proto nedodržela soudem stanovenou dobu jednoho měsíce na jejich předložení. Při jejich přípravě objevila též článek *Změny trestního zákoníku provedené novelou č. 333/2020 Sb. a jejich důsledky* (Ščerba, F., *Trestněprávní revue*, 2020, č. 4, s. 187), který zmiňuje mj. to, že pachatel může prospívat i případné sjednání dohody o vině a trestu, prohlášení viny nebo označení rozhodných skutečností na nesporné, což jsou ostatně kritéria, která § 39 odst. 1 tr. zákoníku po novele č. 333/2000 Sb. v souvislosti s ukládáním trestu výslovně zdůrazňuje. Jde o specifickou formu spolupráce pachatele v průběhu trestního řízení při objasňování jeho trestné činnosti. Za ni je pachatel určitým způsobem odměňován tím, že soud k této formě spolupráce přihlíží při ukládání trestu. Sjednání dohody o vině a trestu může být i důvodem pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody. Podle daného článku nelze zavírat oči nad tím, že ve své podstatě představují „obchod“, kdy obviněný poskytuje svůj souhlas s odsouzením za stíhaný skutek a logicky za to očekává odměnu v podobě shovívavějšího potrestání. Zohlednila také to, že Listina základních práv a svobod zakotvuje ochranu proti sebeobviňování, ve vztahu k obviněnému tak činí v podobě práva odeprít výpověď. Upřímným plnohodnotným doznáním se obviněný tohoto privilegia vzdává. Tento postoj

je logicky podložen očekávaným, byť nenárokovým, benefitem v podobě mimořádného snížení trestu odnětí svobody.

[11] To vše brala v potaz, když sjednávala dohody s M. F., P. K. a F. R. Doznali svou trestnou činnost a to i v rozsahu, který nebyl orgánům činným v přípravném řízení úplně znám. Nebýt jejich doznání, nemohlo by také spáchání některých činů být kladeno za vinu organizátorovi trestné činnosti, obžalovanému A. P. a dalšímu hlavnímu obviněnému K. Výpovědi F., K. a R. jsou pro usvědčení hlavních pachatelů důležité. Svá doznání mysleli skutečně vážně, neboť našli odvahu svoje výpovědi zopakovat i v řízení před soudem. Ačkoliv nebyly splněny formální podmínky pro institut spolupracujícího obviněného, fakticky se o období spolupracujících obviněných jednalo. Dále vzala v potaz, že šlo o netrestané osoby, nebo sice trestané, ale pro nevýznamnou kriminalitu. V obžalobě nejsou charakteristiky obžalovaných, protože je nestíhala zpracovat. V trestním spise však byly založeny rejstříky všech obviněných. V úvahu brala i míru jejich zapojení do trestné činnosti. Byli to kurýři v moci hlavního pachatele. Paní F. také má malé dítě. Všichni se sice podíleli i na distribuci vyrobených drog, ale dovedly je k tomu jejich těžké finanční obtíže. Klíčové nicméně bylo jejich doznání.

[12] Do doby účinnosti novely č. 333/2000 Sb. ustanovení § 58 tr. zákoníku o mimořádném snížení trestu odnětí svobody používala jen výjimečně. Klonila k tomu, že by mělo být aplikováno jen u spolupracujícího obviněného a zdrženlivě. V takových případech měla v minulosti někdy aprobovány i podmíněné tresty. Jednalo se i o věc, ve které obžalobu připravovala hned po nyní projednávané věci. Tam jí byl aprobován trest odnětí svobody pro spolupracujícího obviněného ve výši 3 roky podmíněně odložené na 5 let. Nyní projednávaná věc jí přišla srovnatelná. Proti snížení trestu podle § 58 tr. zákoníku soudem, které nenavrhovala, se často úspěšně odvolala. Podmínky možného užití § 58 tr. zákoníku se však novelou výrazně rozšířily. V současné době se relativně často aplikuje v obvodu Krajského soudu v Plzni v případě uznání viny, dokonce i u pokusu vraždy. V nyní projednávané věci měl z trestné činnosti naprosto převažující prospěch hlavní obviněný, ostatní z ní neměli skoro nic. Nejvyšší státní zastupitelství také často odkládá podněty k podání dovolání tam, kde soudy použily § 58 tr. zákoníku. O aplikaci daného ustanovení uvažovala, jen pokud jde o jeho odst. 3, tedy jako důsledek sjednané dohody o vině a trestu. Není příznivcem postupu podle § 58 odst. 1 tr. zákoníku, ten považuje skutečně za mimořádný. Proto také původně nenavrhovala mimořádné snížení trestu odnětí svobody, ačkoliv v době učinění návrhu trestů jí již byly známy všechny ostatní důvody, pro které v dohodě následně souhlasila s mimořádným snížením.

[13] Kárně obviněná se dále podrobně vyjadřovala k tomu, jak řešila popis skutků, aniž by v dohodě o vině a trestu porušila zásadu presumpce neviny těch, kteří nebyli jejími účastníky. Tato otázka však nemá pro kárné řízení význam, snad jen v tom směru, že to pro ni znamenalo určitý další čas navíc, který věnovala zpracování dohod.

[14] Při svém postupu vycházela také z dokumentu „*Vypořádání připomínek k návrhu novely pokynů obecné povahy č. 9/2019, o postupu státních zástupců v trestním řízení – verze 29. 9. 2020*“. V něm Nejvyšší státní zastupitelství odmítlo připomínku Vrchního státního zastupitelství v Praze, aby státní zástupce dbal na to, aby před vyjednáváním o vině, druhu a výměře trestu disponoval vedoucím státním zástupcem aprobovanou přípravou pro takový postup s minimálním akceptovatelným druhem a výměrou trestu, pod kterou nelze dohodu s obviněným za státní zastupitelství uzavřít. Nejvyšší státní zastupitelství nevyhovění připomínce odůvodnilo mj. tím, že by taková úprava odporovala § 12e odst. 4 zákona o státním zastupitelství, tedy nedůvodně omezovala samostatné postavení intervenujícího státního zástupce v řízení před soudem. Proto si řekla, že je to podle daného ustanovení její odpovědnost jako státního zástupkyně, jaké dohody sjedná, aniž by to podléhalo aprobačnímu procesu. Pod obžalobou je podepsána ona. Nikdo neví, že prošla ještě nějakým aprobačním procesem, který v obžalobě není jakkoliv zachycen. Pokud bude špatně vystupovat u hlavního líčení, nikdo si to nespojí s jejími nadřízenými, ale přímo

s ní. Cítila to proto tak, že pokud dodrží zákonné podmínky, může si dovolit dohodu uzavřít. Navíc jde o návrh, který soud nemusí schválit, přičemž soudní senát, který ve věci rozhodoval, není rozhodně státním zástupcům v obecné rovině nijak nakloněn a o věcech výrazně přemýšlí. Pokud jejímu návrhu soud vyhověl, nedávalo smysl, aby si nechávala lhůtu pro odvolání. Jako státní zástupkyně by měla umět prezentovat svůj názor.

[15] V aprobačním řádu ustanovení o dohodách o vině a trestu jsou, ale to zjistila až po vykonání dohledové prověrky. Dříve bylo toto ustanovení v aprobačním řádu v řízeních, ve kterých krajský soud rozhoduje v prvním stupni, neaplikovatelné. Neměla ani pocit, že by se nějak vymykala dosavadním kritériím týkajícím se aplikace § 58 tr. zákoníku. Jednalo se v mnoha ohledech o obdobnou situaci, jako u souběžně řešené druhé drogové trestné činnosti, kde jí byl aprobován podmíněný trest odnětí svobody pro spolupracujícího obviněného.

[16] Ačkoliv soud uzavřené dohody schvalovat nemusel, učinil tak. I když tedy uzavírání dohod neprošlo aprobačním procesem, nepovažuje uložené tresty za nezákonné a tímto postupem nepošpinila tvář státního zastupitelství v očích veřejnosti. Určitě to takto nevnímali účastníci daného trestního řízení a jejich obhájci, kteří představovali jedinou přítomnou veřejnost. Upozornila, že v nedávné minulosti byla její práce dozorové státní zástupkyně hodnocena velmi kladně.

III. Skutková zjištění soudu

[17] Dokazováním provedeným při ústním jednání kárný senát zjistil následující skutečnosti.

[18] Z kopie části dozorového spisu KSZ v Plzni sp. zn. 2 KZV 44/2019 a dalších dále uvedených důkazů plynou následující skutečnosti.

[19] Dne 3. 6. 2020 v 15:20 byla Krajskému soudu v Plzni osobně doručena obžaloba proti A. P. a dalším 12 obžalovaným (č. l. 933 – 1108 dozorového spisu). Všichni z nich byli obžalováni ze spáchání trestného činu nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 tr. zákoníku. Část z obžalovaných měla čín spáchat ve spojení s organizovanou skupinou působící ve více státech. Závažnost trestné činnosti jednotlivých obviněných byla různá, v důsledku čehož se lišila i konkrétní právní kvalifikace trestného činu. M. F. byla konkrétně obžalována ze spáchání zločinu nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. c), odst. 4 písm. c) tr. zákoníku. P. K. byl obžalován ze spáchání zločinu nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c), odst. 4 písm. c) tr. zákoníku. F. R. byl obžalován ze spáchání pokračujícího zločinu nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c), odst. 4 písm. c) tr. zákoníku. Trestnou činnost lze zkráceně popsat tak, že někteří obžalovaní dováželi léčivé přípravky s vysokým obsahem efedrinu či pseudoefedrinu z Rumunska. Ty pak předávali dalším obžalovaným, kteří je přechovávali a další vyráběli pervitin. Někteří obžalovaní zajišťovali distribuci pervitinu. U jednoho obžalovaného byla nalezena také marihuana. Někteří obžalovaní působili ve více člancích popsaného řetězce. Obžaloba má 177 stran. Podle vyjádření vedoucí spisové služby KSZ v Plzni Ing. D. T. ze dne 12. 4. 2021 v dozorovém spisu nebyl dohledán písemný pokyn k obžalobě. Vyznačení v IS ISYZ provedla rejstříkářka na základě předložené obžaloby opatřené podacím razítkem krajského soudu. Obžaloba nebyla nahrána do IS ISYZ, protože kancelář ji ukládá jen tehdy, pokud ji vyhotovuje, vypravuje nebo dostane pokyn od státního zástupce k jejímu uložení. Rejstříkářka J. L. ve vyjádření z téhož dne uvedla, že jí byla obžaloba předložena již s podacím razítkem krajského soudu.

[20] Krajský soud v Plzni projednával podanou obžalobu pod sp. zn. 5 T 7/2020. Ve dnech 12. 10. až 15. 10. 2020 proběhlo u krajského soudu hlavní líčení. Na jeho začátku dne 12. 10. 2020 (protokoly o hlavním líčení na č. l. 1208-1238 dozorového spisu) byli obžalovaní postupně soudem dotazováni na zájem o uzavření dohody o vině a trestu, na ochotu prohlásit svoji vinu a souhlas s právní kvalifikací, na označení skutečností, které považují za nesporné a na to, zda jsou následně ochotni k věci vypovídat. Jedenáct z nich uvedlo, že má zájem o sjednání dohody o vině a trestu, přičemž sedm z nich, pro případ, že nebude sjednána dohoda, odmítlo uznat vinu, označit některé skutečnosti za nesporné a odmítlo také vypovídat. Zbývající byli i pro případ nesjednání dohody ochotni buď uznat vinu nebo uznat některé skutečnosti za nesporné, případně vypovídat. Na navazující dotaz předsedy senátu kárně obviněná uvedla, že se stanoviskem k dohodám by vyčkala na výpověď těch obžalovaných, kteří jsou ochotni vypovídat. Následně při hlavním líčení konaném 14. 10. 2020 kárně obviněná uvedla, že je ochotna jednat o dohodě o vině a trestu s obžalovanými M. F., P. K., F. R., Š. T., V. M., J. Š., J. L. a A. V. V návaznosti na to stanovil předseda senátu těmto obžalovaným lhůtu 1 měsíce pro případné sjednání dohod o vině a trestu a za účelem vyčkání výsledku odročil hlavní líčení na neurčito.

[21] V rámci hlavního líčení kárně obviněná předložila krajskému soudu také 14. 10. 2020 doplnění obžaloby o návrhy na uložení trestů s odkazem na § 177 odst. 1 písm. d) tr. řádu (č. l. 1189 – 1190 dozorového spisu, č. l. 12545 trestního spisu). V případě obžalovaných M. F., P. K. a F. R. byly shodně navrhovány tresty odnětí svobody v délce 10 let se zařazením pro výkon trestu do věznice se zvýšenou ostrahou. U Š. T. byl navrhován trest odnětí svobody v délce 2,5 roku. U J. Š., J. L. a A. V. byly navrhovány podmíněně odložené tresty odnětí svobody od 1 roku do 2,5 let.

[22] E-mailem ze dne 13. 10. 2020 (č. l. 1386 dozorového spisu) nazvaným *Informace k aprobaci trestů v souvislosti s novelizací TZ* se na některé státní zástupce KSZ v Plzni, včetně kárně obviněné obracel I. náměstek krajské státní zástupkyně. V něm uvedl, že má být u věcí, ve kterých byla podána obžaloba před 1. 10. 2020 a došlo ke změně právní kvalifikace, která by zakládala věcnou příslušnost okresního soudu, vyhotovena nová příprava k hlavnímu líčení, ve které bude uveden aktualizovaný návrh trestu a jiného opatření. Současně měl být do takto aktualizované přípravy uveden návrh trestu a jiného opatření pro případ možného jednání o dohodě o vině a trestu. Dále bylo u neskončených trestních věcí, tedy ve fázi vyšetřování, mj. uvedeno: „*S okamžitou účinností Vám ukládám vždy uvádět do přípravy k hlavnímu líčení samostatně kvalifikovaný návrh trestu a jiného opatření pro účely případného jednání o dohodě o vině a trestu v řízení před soudem – označte DVT (čl. 6 odst. 2 písm. d) Aprobčního řádu KSZ v Plzni)*“. Kárně obviněná k tomu při ústním jednání uvedla, že to chápala tak, že od 1. 10., tedy po účinnosti novely č. 333/2000 Sb. musí vypracovávat přípravu a uvádět návrhy trestů do obžalob, což činí. Zároveň má dělat přípravy s odůvodněním trestů a dělat tam poznámky o případné dohodě o vině a trestu v případech uznání viny. Vnímala to tak, že jde o věci neskončené v přípravném řízení, ve kterých bude obžaloba podaná po 1. 10. 2020.

[23] Následně se obhájci dvou obžalovaných dne 26. 10. 2020 a 2. 11. 2020 obrátili na kárně obviněnou e-maily (č. l. 1194-1197 dozorového spisu), ve kterých uvedli, že během hlavního líčení prohlásila, že je s jejich klienty ochotna jednat o dohodě o vině a trestu. V návaznosti na to vyjádřili také zájem o dohodách jednat.

[24] Ve dnech 9. a 10. 12. 2020 kárně obviněná postupně rozeslala obhájcům obžalovaných prostřednictvím e-mailu návrhy dohod o vině a trestu s žádostí o jejich projednání s obžalovanými (č. l. 1291 – 1314 dozorového spisu). Většina obhájců obratem sdělila, že s návrhem souhlasí. Někteří se výslovně nevyjádřili. Tuto komunikaci předložila na vědomí Krajskému soudu v Plzni dopisem z 11. 12. 2020 doručeným 14. 12. 2020 (č. l. 1289 - 1290 dozorového spisu). Dne 14. 12. 2020 byly také soudu předloženy návrhy na schválení dohod

o vině a trestu (č. l. 1315 – 1332 dozorového spisu). Týkaly se sedmi obžalovaných (M. F., P. K., F. R., Š. T., J. Š., J. L. a A. V.).

[25] Dne 13. 1. 2021 proběhlo hlavní líčení (záznam na č. l. 1368 – 1377 dozorového spisu, rozsudek na č. l. 1387 – 1391 dozorového spisu, protokol z jednání). Na něm byly vyloučeny k samostatnému projednání trestní věci obžalovaných, se kterými nebyla uzavřena dohoda o vině a trestu. Zbývající obžalovaní potvrdili v rámci hlavního líčení do protokolu svůj souhlas s uzavřením dohod. Po jejich vyjádření soud rozsudkem schválil uzavřené dohody a na základě těchto dohod vyslovil jejich vinu a uložil tresty. Kárně obviněná se do protokolu vzdala práva na podání odvolání i na písemné vyhotovení odůvodnění rozsudku.

[26] M. F., P. K. a F. R. byli uznáni vinnými spácháním zločinů dle obžaloby (viz shora bod [19]). Vzhledem ke kvalifikaci jejich trestné činnosti tak byli ohroženi v souladu s § 283 odst. 4 tr. zákoníku trestní sazbou deset až osmnáct let nebo propadnutím majetku. Ostatní odsouzení byli shledáni vinnými spácháním stejného trestného činu, nicméně v odst. 1) a v odst. 2). Maximálně tak byli ohroženi tresty odnětí svobody na jeden rok až pět let nebo peněžitým trestem (první odstavce) nebo odnětím svobody na dvě léta až deset let nebo propadnutím majetku (druhý odstavce).

[27] Jako tresty byly na základě sjednaných dohod uloženy u M. F., P. K. a F. R. shodně trest odnětí svobody v trvání 3 let podmíněně odložený se zkušební dobou v trvání 5 let. U ostatních odsouzených se tresty pohybovaly od nejpřísnějšího trestu odnětí svobody v trvání 2 let a 6 měsíců podmíněně odloženého na zkušební dobu 3 let po nejmírnější trest odnětí svobody v trvání 1 roku podmíněně odloženého na zkušební dobu 2 let.

[28] Podle čl. 60 odst. 2 pokynu o trestním řízení mj. platí, že *do žalobního návrhu se též uvede návrh na uložení trestu s uvedením jeho druhu a výměry nebo návrh na upuštění od potrestání; pokud je navrhován trest propadnutí majetku, peněžitý trest nebo trest propadnutí věci, uvede se, zda a jaké věci byly zajištěny pro účely jeho výkonu. Návrh na uložení trestu se do žalobního návrhu neuvede, je-li to nezbytné s ohledem na důkazní, skutkovou či právní složitost věci, návrh se však zašle soudu samostatným sdělením.* Podle čl. 110 odst. 2 pokynu o trestním řízení státní zástupce v *záznamu o přípravě na hlavní líčení uvede návrhy na způsob vyřízení věci soudem. Zvláštní pozornost věnuje návrhu trestu nebo ochranného opatření, zejména velice pečlivě zvažuje podmínky pro uložení peněžitého trestu nebo jiného trestu postihujícího majetek obviněného, popř. uložení ochranného opatření zabránění části majetku podle § 102a trestního zákoníku, jsou-li dány důvody pro to, aby byl navrhován takový druh trestu, nebo aby bylo navrhováno uvedené ochranné opatření. Přihlíží i k zájmům poškozeného. Vzor přípravy k hlavnímu líčení je uveden v příloze č. 3 tohoto pokynu obecné povahy.* V uvedeném vzoru jsou pak části, ve kterých má státní zástupce vypsát polehčující a přitěžující okolnosti, okolnosti, které zvyšují nebo snižují společenskou nebezpečnost činu a samotný navrhovaný trest. Je v něm obsažena i část nazvaná „*Stanoviska vedoucího (aprobujícího) státního zástupce*“.

[29] Podle čl. 1 aprobačního řádu se pro účely aprobačního řádu rozumí *aprobací písemné schválení předkládané písemnosti podepsané příslušným státním zástupcem nebo nižším zaměstnancem před vypravením takové písemnosti.* Podle téhož článku se předložením věci na vědomí rozumí *předložení již vypravené písemnosti, podepsané, případně aprobované příslušným vedoucím zaměstnancem, není-li dále stanoveno jinak.* Podle čl. 6 odst. 2 písm. a) aprobačního řádu vedoucí I. oddělení (oddělení trestního řízení) aprobují mj. obžaloby a písemné přípravy na jednání před soudem. Podle čl. 6 odst. 2 písm. d) vedoucí I. oddělení aprobují *před zahájením jednání o dohodě o vině a trestu zamýšlený návrh trestu a jiného opatření.* Podle čl. 6 odst. 2 písm. e) také aprobují *stanoviska státních zástupců k meritornímu rozhodnutí soudu prvního stupně.* Podle čl. 3 odst. 3 písm. a) aprobačního řádu I. náměstek krajského státního zástupce bere na vědomí mj. obžaloby a písemné přípravy na jednání před soudem a podle čl. 3 odst. 3 písm. c) také stanoviska státních zástupců I. oddělení k meritornímu rozhodnutí soudu prvního stupně. Podle čl. 2 odst. 3 písm. h) bere na vědomí

podané obžaloby též krajský státní zástupce. Podle zápisu z operativní porady státních zástupců I. oddělení KSZ v Plzni ze dne 18. 5. 2017, které se účastnila i kárně obviněná, uložil I. náměstek krajské státní zástupkyně na základě výsledku dohledové prověrky, aby mu byly obžaloby státních zástupců I. oddělení od daného dne předkládány po aprobaci vedoucím I. oddělení na vědomí ještě před jejich vypravením k soudu. Zároveň uvedl, že obžaloby je třeba k aprobaci předkládat již se zpracovanou přípravou k hlavnímu líčení. Pokud tomu není ve výjimečných případech státní zástupce schopen dostát, požádá vedoucího I. oddělení o stanovení dodatečné lhůty ke zpracování přípravy, což bylo stanoveno již v přípise z 15. 9. 2016, který byl doručen všem státním zástupcům I. oddělení.

[30] Pokud jde o osobu kárně obviněné, pak z jeho osobního spisu a hodnocení zpracovaného kárným návrhovatelem vyplývá, že nastoupila jako právní čekatelka pro obvod Krajské prokuratury v Plzni dne 1. 9. 1978. Po vykonání závěrečných zkoušek byla s účinností od 1. 4. 1980 ustanovena do funkce prokurátorky Okresní prokuratury v Tachově. Od 1. 8. 1982 byla ustanovena do funkce prokurátorky Krajské prokuratury v Plzni. S účinností od 1. 1. 1994 byla pověřena funkcí vedoucí trestního oddělení u KSZ v Plzni, kterou vykonávala do 6. 5. 2015. Rezignovala na ni v důsledku opakovaně udělených výtek a dalších shledaných pochybení. V pracovním hodnocení, stejně jako v předchozím, které bylo zpracováno při projednávání prvního kárného návrhu, bylo konstatováno, že se jedná o dlouholetou a velmi zkušenou státní zástupkyni, která je specialistkou na drogovou trestnou činnost. Věci se snaží zpracovávat velice pečlivě, rozsáhle, s podrobným zdůvodněním, přičemž pracovní povinnosti plní i nad rámec stanovené pracovní doby, tj. výkonem práce v mimopracovní době včetně víkendů. Velice podrobné zpracovávání a zdůvodňování jejích rozhodnutí či opatření jde však na úkor rychlosti řízení, přičemž délka řízení je s ní opakovaně projednávána nejen vedoucím I. oddělení, nýbrž i I. náměstkem krajské státní zástupkyně. V její práci jsou dlouhodobě zjišťovány nedostatky, a to zejména procesního charakteru, za což jí v minulosti byly ukládány výtky. Od kárného postihu jí byly následně uloženy další dvě výtky.

[31] Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2015, čj. 12 Ksz 6/2015 - 47, *Věra Brázdová I*, byla kárně obviněná uznána vinnou třemi kárnými proviněními. Konkrétně tím, že před uplynutím tříměsíční lhůty od právní moci rozhodnutí o vzetí do vazby podala opožděně soudu návrh na vydání rozhodnutí o dalším trvání vazby u obou obviněných, který vzala zpět před termínem nařízeného vazebního zasedání na základě upozornění soudce, načež až dne 23. 4. 2014 vyhotovila příkaz k propuštění obviněných z vazby na svobodu, ačkoli lhůta tří měsíců od právní moci rozhodnutí o vzetí do vazby u obou obviněných uplynula dnem 22. 4. 2014, v důsledku čehož oba obvinění pobývali ve vazbě nezákonně, a to každý po dobu 14 hodin a 15 minut. Dále byla v jiné věci nečinná při vyřizování 5 podání týkajících se vydání příkazu k zjištění údajů o telekomunikačním provozu, mezinárodní právní pomoci a žádosti vazebně stíhaného obviněného o propuštění z vazby. Poslední skutek spočíval v průtahu při vyřizování podání, které bylo urgováno. Za spáchání všech tří kárných provinění jí bylo uloženo kárné opatření snížení platu o 10 % na dobu 4 měsíců.

[32] Kárně obviněné bylo uloženo celkem 7 výtek podle § 24 zákona o státním zastupitelství. V letech 2012 až 2015 jí bylo uloženo celkem pět výtek, které byly zohledněny při rozhodování o předchozím kárném provinění. Výtkou ze dne 18. 5. 2016 byly v jedné věci KZV shledány průtahy ve vyhodnocení usnesení o vyloučení skutku po dobu přesahující 7 měsíců a následně dalšího 2,5 měsíce s postoupením věci místně příslušnému státnímu zastupitelství. Zároveň v další věci KZV bylo zjištěno, že zcela přehlédla místní a věcnou nepřislušnost KSZ v Plzni ohledně trestního stíhání jednoho z obviněných, jehož trestná činnost však nijak nesouvisela s trestnou činností dalších obviněných. K napravení stavu došlo až v návaznosti na výsledky kontroly věci, po více jak 3 měsících od doby, kdy to mělo být zjištěno. Podle výtky ze dne 14. 4. 2021 se dopustila průtahů ve věci sp. zn. 1 KZN 145/2020 (souvisí s nyní projednávanou věcí 2 KZV 44/2019). Průtah spočíval ve vyřízení trestního oznámení, které bylo kárně obviněné

předloženo 21. 4. 2020 spolu s pokynem I. náměstka krajské státní zástupkyně k založení do nyní projednávané věci. Kárně obviněná na trestní oznámení reagovala až 19. 7. 2021. Dále byla dvakrát (v roce 2012 a v roce 2020) písemně upozorněna na drobnější nedostatky ve své práci.

[33] Soud k osobě kárně obviněné ještě provedl důkaz prezentací Vrchního státního zastupitelství v Praze nazvanou „*Roztříštěnost trestní praxe v případech realizace pěstíren a metody jejího sjednocení*“. V ní je uvedeno, že ve vztahu ke studiím Vanhove a De Backera bylo nalezeno jediné, avšak zcela aktuální soudní rozhodnutí aprobující inovativní a nejpregnantnější přístup KSZ v Plzni ke stanovení hodnot. Zároveň bylo předloženo odvolání v dané věci, vedené u KSZ v Plzni pod sp. zn. 2 KZV 3/2017, které podala kárně obviněná. Dále byl proveden k důkazu rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 18. 6. 2019, sp. zn. 10 To 37/2019, ve kterém je v bodě 84 konstatováno, že odvolací soud shledal odvolání obžalovaných nedůvodnými, oproti tomu shledal převážně naprosto důvodným odvolání státní zástupkyně KSZ v Plzni, včetně pregnantní a přílehlavé argumentace, uplatněné touto odvolatelkou v jeho písemném odůvodnění. Bylo také provedeno k důkazu dané odvolání, ve věci vedené u KSZ v Plzni pod sp. zn. 2 KZV 51/2017, které bylo sepsáno kárně obviněnou.

[34] Soud neprovedl důkaz záznamem o přezkoumání spisového materiálu ze dne 8. 2. 2021 dle § 12e zákona o státním zastupitelství, protože nebyl pro posouzení věci jakkoliv relevantní, neboť pouze shrnoval obsah spisového materiálu, který byl v kárném řízení proveden jako listinný důkaz, a právní hodnocení I. náměstka krajské státní zástupkyně, které pro soud není závazné.

IV. Právní a skutkové závěry soudu

[35] Z provedeného dokazování v první řadě vyplývá, že kárně obviněná v rozporu s čl. 60 odst. 2 pokynu o postupu v trestním řízení neuvedla do obžaloby návrhy na uložení trestů ani nesplnila alternativní možnost zaslat takový návrh soudu samostatným sdělením. Pokyn zjevně vychází z toho, že tak má být učiněno souběžně s podáním obžaloby. Smyslem zjevně je, aby soud znal návrh státního zástupce již na začátku řízení před soudem a stejně tak, aby jej znali i obžalovaní a mohli na něj reagovat. Pokyn o postupu v trestním řízení se tedy odklonil od do té doby převládající praxe, že státní zástupce přednášel návrh trestu až při skončení hlavního líčení. Navržení trestů až více jak 4 měsíce po podání obžaloby a proběhlé významné části hlavního líčení tomuto záměru zcela jistě neodpovídá, neboť nemá daleko od původní pokynem opuštěné praxe.

[36] Z pokynu o postupu v trestním řízení nevyplývá, kdy přesně má být v souladu s jeho čl. 110 zpracována příprava k hlavnímu líčení. Evidentní je pouze to, že se tak z povahy věci musí stát ještě před hlavním líčením. Jak nicméně vyplynulo ze zápisu z operativní porady státních zástupců I. oddělení KSZ v Plzni konané dne 18. 5. 2017, které se účastnila i kárně obviněná, uložil I. náměstek krajské státní zástupkyně, aby byly obžaloby k aprobaci předkládány již se zpracovanou přípravou k hlavnímu líčení. Pouze výjimečně mohl na žádost státního zástupce vedoucí I. oddělení stanovit dodatečnou lhůtu ke zpracování přípravy, přičemž se I. náměstek odvolával již na dřívější pokyn z 15. 9. 2016. Požadavek na zpracování přípravy na hlavní líčení je podstatný jednak z toho důvodu, že původní dozorový státní zástupce nemusí být intervenujícím státním zástupcem, ale i z důvodu aprobačního procesu, jak bude uvedeno dále. Ostatně vzor přípravy státního zástupce obsažený v pokynu o trestním řízení výslovně s předchozí aprobační počítá.

[37] Pokud jde o aprobační proces, je třeba vyjít z § 12e zákona o státním zastupitelství. Podle jeho odst. 1 platí, že *vedoucí státní zástupce je oprávněn vykonávat dohled nad postupem státních zástupců a vyšších úředníků působících u státního zastupitelství, v jehož čele stojí, a dávat jim pokyny k postupu při vyřizování věcí v příslušnosti tohoto státního zastupitelství. Postup státních zástupců a vyšších úředníků může*

sjednocovat i pokyny vztahujícími se na více věcí určitého druhu. Výkonem těchto oprávnění či některých z nich může pověřit jiného státního zástupce. Na něj navazuje odst. 2, podle nějž státní zástupci jsou povinni řídit se pokyny vedoucího státního zástupce nebo jím pověřeného státního zástupce, s výjimkou pokynu, který je v konkrétní věci v rozporu se zákonem. Pokud byl pokyn vydán ústně, státní zástupce, který pokyn vydal, jej na žádost státního zástupce, kterému je pokyn adresován, potvrdí písemně.

[38] Aprobační řád je dokumentem standardně vydávaným vedoucím státním zástupcem, kterým pro konkrétní státní zastupitelství obecně stanovuje věci, nad kterými chce v souladu s § 12e zákona o státním zastupitelství i bez dalšího konkrétního pokynu vykonávat dohled sám, nebo prostřednictvím jím určeného státního zástupce. Jde tak o druh pokynu, kterým ukládá podřízeným státním zástupcům, jaké věci mají předkládat k aprobaci, tedy k udělení pokynu v konkrétní věci před tím, než opustí státní zastupitelství. Na tom nic nemění, že aprobace doslova znamená „schválení“ a naznačuje tedy, že velmi často půjde o schválení návrhu tak, jak je předložen státním zástupcem. Vedoucí státní zástupce, nebo jím určený státní zástupce, mohou bez ohledu na návrh státního zástupce uložit jiný pokyn. Ten může státní zástupce odmítnout postupem podle § 12e odst. 3 zákona o státním zastupitelství z důvodu jeho rozporu se zákonem (§ 12e odst. 2 téhož zákona). Jinak je však takovým pokynem vázán. Případné porušování aprobačního řádu spočívající v nepředkládání věcí k aprobaci či na vědomí tak vede k faktickému znemožnění výkonu dohledu ze strany vedoucího státního zástupce, nebo jím určeného státního zástupce. Navíc i v minulosti již bylo kárným soudem shledáno jako porušení povinností státního zástupce, pokud nebyla věc předložena k aprobaci v rozporu s aprobačním řádem (např. rozhodnutí NSS ze dne 26. 9. 2017, čj. 12 Ksz 2/2017 - 42, *Tomáš Saňa II*).

[39] Pokud jde o proces schvalování před podáním obžaloby, pak pokud jde o aprobaci, je z čl. 6 odst. 2 písm. a) aprobačního řádu zřejmé, že kárně obviněná byla povinna předložit jak obžalobu, tak písemnou přípravu na jednání před soudem k aprobaci vedoucímu I. oddělení. Na poradě dne 18. 5. 2017 jí bylo uloženo, aby příprava na jednání byla předkládána již s obžalobou. I pokud by soud akceptoval obhajobu kárně obviněné, že vzhledem k časové naléhavosti nebyla schopna předložit obžalobu ani přípravu na jednání k aprobaci před jejím podáním soudu, měla tak učinit okamžitě poté, kdy to již možné bylo. Vedoucí I. oddělení by v takovém případě mohl vykonávat vnitřní dohled a případně uložit pokyny k doplnění obžaloby i poté, co již byla soudu předložena. Nepochybně také mohla vedoucího I. oddělení o situaci informovat a obžalobu s ním alespoň předběžně konzultovat, neboť přestože mohla být v časové tísní, obžalobu zpracovávala několik dní. Kárný soud tedy shledal porušení povinností kárně obviněné v tom, že obžalobu a přípravu na jednání nepředložila v rozporu s aprobačním řádem a pokynem z 18. 5. 2017 k aprobaci ani před podáním soudu, ale ani nikdy později. Z obou těchto dokumentů již přitom mělo být zřejmé, jaké navrhuje kárně obviněná tresty pro jednotlivé obviněné.

[40] Jako částečně nedůvodné se však ukázalo kárné obvinění v tom směru, že obžaloba měla být předložena ještě před vypravením na soud na vědomí také I. náměstkovi krajské státní zástupkyně. Jak bylo uvedeno shora v bodě [29], aprobační řád ukládá v čl. 3 odst. 3 písm. a) aprobačního řádu předkládat I. náměstkovi krajského státního zástupce na vědomí mj. obžaloby a písemné přípravy na jednání před soudem. Zároveň v čl. 1 uvádí, že předložením věci na vědomí se rozumí předložení již vypravené písemnosti. Pozdějším pokynem I. náměstka krajské státní zástupkyně, který obecně stanovil povinnost předkládat obžaloby na vědomí ještě před vypravením na soud, nemohlo dojít ke změně aprobačního řádu, který vydává krajská státní zástupkyně. To však nic nemění na tom, že I. náměstkovi, stejně jako krajské státní zástupkyni měla být dána obžaloba na vědomí po jejím doručení soudu v souladu s čl. 2 odst. 3 písm. h) čl. 3 odst. 3 písm. a) aprobačního řádu. Proto byla v tomto směru pouze upravena skutková věta oproti kárnému návrhu.

[41] Pokud jde o sjednávání dohod o vině a trestu, pak je podle Nejvyššího správního soudu z čl. 6 odst. 2 písm. d) aprobačního řádu zcela jasné, že kárně obviněná byla povinna předložit vedoucímu I. oddělení k aprobaci zamýšlený návrh trestu a to již před zahájením jednání o dohodě o vině a trestu. Pokud to kárně obviněná nevěděla, jde to jen k její tíži, neboť dané ustanovení je zcela jednoznačné.

[42] Navíc není správná ani úvaha kárně obviněné, že do 1. 10. 2020 se dané ustanovení aprobačního řádu mohlo aplikovat jen na věci v příslušnosti okresního soudu. Dohody o vině a trestu nešlo sjednat v řízení o zvlášť závažném zločinu a v řízení proti uprchlému (§ 175a odst. 8 tr. řádu ve znění účinném do 30. 9. 2020). Zvlášť závažnými zločiny jsou ty úmyslné trestné činy, na něž trestní zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně deset let (§ 14 odst. 3 tr. zákoníku). Příslušnost krajského soudu je však v § 17 tr. řádu konstruována jinak. Jednak se odvíjí od dolní hranice trestní sazby nejméně pět let, což nicméně fakticky znamená, že vždy půjde o zvlášť závažný trestný čin. Případně půjde o výjimečné případy, kdy lze uložit výjimečný trest i tehdy, kdy je spodní hranice trestní sazby nižší než 5 let. Jde však o značně malé množství vojenských trestných činů (například trestný čin vyhýbání se výkonu strážní, dozorčí nebo jiné služby podle § 388 odst. 2 tr. zákoníku). Podstatné však je, že příslušnost krajského soudu je dána také u taxativně vyjmenovaných trestných činů, bez ohledu na vyšší sazby. V těchto případech tedy mohla být dohoda o vině a trestu uzavírána v řízení před krajským soudem i před novelou č. 333/2020 Sb.

[43] Kárně obviněná byla navíc na příslušné ustanovení aprobačního řádu nepřímou upozorněna e-mailem I. náměstkyně krajské státní zástupkyně ze dne 13. 10. 2020 (viz shora bod [22]), Ačkoliv má kárně obviněná pravdu, že e-mail směřoval primárně k jiným situacím, než ve které se nacházela, e-mail dvakrát výslovně upozorňoval na povinnost uvádět do příprav k hlavnímu líčení návrh trestu a jiného opatření pro účely případného jednání o dohodě o vině a trestu v řízení před soudem a odkazoval se v této souvislosti na čl. 6 odst. 2 písm. d) aprobačního řádu, který nebyl nijak měněn. Bylo tedy zřejmé, že v tomto směru nejde o nový pokyn, ale pouze o upozornění na to, že již podle stávajícího aprobačního řádu podléhá jednání o dohodě o vině a trestu aprobaci.

[44] Jistě je zarážející i to, že ačkoliv kárně obviněná uvádí, že s daným institutem neměla žádné zkušenosti a strávila mnoho času nad tím, jak má ke sjednání dohody o vině a trestu přistupovat, nenašla si čas, aby se podívala do aprobačního řádu, zda takto zásadní úkon nepodléhá aprobaci, které podléhají i úkony nepoměrně méně závažné. Význam trestu sjednaného v dohodě o vině a trestu je totiž mnohem závažnější, než návrh trestu učiněný vůči soudu. Sjednaným trestem je soud vázán, nejde-li o trest nepřiměřený z hlediska druhu a výše navrženého trestu (§ 314r odst. 2 tr. řádu). Jak k tomu uvádí odborná literatura: „*Soud plní roli pouze kontrolní, je zárukou, aby nebyl sjednán výsledek zcela neadekvátní danému případu. Jde také o záruku proti korumpování státního zástupce. Soud by tak měl zjišťovat, zda dosažená dohoda o vině a trestu zcela zřetelně nevybočuje z rámce zákonných kritérií pro výběr druhu trestu a jeho výměru, zda se v celkovém vyžnění nejedná o trest nespravedlivý.*” (Šámal, P. a kol.: Trestní řád. Komentář. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, komentář k § 314r).

[45] Nedůvodná je také obhajoba kárně obviněné, že se spoléhala na vypořádání připomínek Nejvyšším státním zastupitelstvím k novele pokynu o postupu v trestním řízení. Podle kárně obviněné mělo Nejvyšší státní zastupitelství odmítnout požadavek, aby státní zástupce disponoval před sjednáním dohody o vině a trestu aprobovanou přípravou s minimálním akceptovatelným druhem a výměrou trestu, z důvodu, že by řešení odporovalo § 12e odst. 4 zákona o státním zastupitelství.

[46] Podle § 12e odst. 4 zákona o státním zastupitelství *v jednání před soudem není státní zástupce vázán pokynem vedoucího státního zástupce nebo jím pověřeného státního zástupce v případě, že v průběhu jednání*

dojde ke změně důkazní situace. Již z jazykového vyjádření je zřejmé, že dané ustanovení platí jen tehdy, pokud v průběhu jednání dojde ke změně důkazní situace. V opačném případě, tedy pokud nedojde ke změně důkazní situace, je státní zástupce i při jednání před soudem vázán dříve uděleným pokynem. Navíc dané ustanovení nehovoří o řízení před soudem, ale o jednání před soudem. To je nepochybně užší pojem, spojený právě s bezprostředním jednáním soudu (v trestním řízení půjde typicky o hlavní líčení nebo o veřejné zasedání). Je tak zřejmé, že jde o specifickou výjimku z vázanosti státních zástupců pokyny jejich nadřízených pro případ, že se bezprostředně při soudním jednání změni důkazní situace. Jde o výjimku logickou, aby nemuselo být soudní jednání přerušováno jen za tím účelem, aby si státní zástupce při změně důkazní situace vyžádal změnu pokynu nadřízeného. Jde však stále o výjimku z obecného pravidla o vázanosti pokyny nadřízeného a měla by proto být vykládána úzce a aplikována jen tehdy, kdy jde o naplnění jejího smyslu. I pokud tedy dojde ke změně důkazní situace, ale jednání je odročeno na jiný den, je na místě vyžádat si od nadřízeného změnu pokynu v návaznosti na změnu důkazní situace.

[47] Kárně obviněnou zmiňované vypořádání připomínek ze strany Nejvyššího státního zastupitelství mířilo pouze na ty situace, na něž § 12e odst. 4 zákona o státním zastupitelství dopadá. Šlo tedy o to, že požadavek Vrchního státního zastupitelství v Praze byl příliš obecný a mohl by vylučovat i situace, kdy intervenující státní zástupce bude reagovat na důkazní vývoj při jednání soudu. Dohodu o vině a trestu lze totiž jistě uzavřít i v průběhu hlavního líčení, s čímž ostatně výslovně počítá § 206b odst. 1 tr. řádu, který předpokládá i možnost pouhého přerušování hlavního líčení za účelem sjednání dohody. Nejvyšší státní zastupitelství jistě nemohlo mít na mysli, že by se snad postup státního zástupce po podání obžaloby již zcela vymykal možnosti dohledu a na to navazujících pokynů vedoucího státního zástupce. Takový závěr nemá žádnou oporu v zákonném textu. K tomu, že výkon dohledu je možný i v řízení před soudem a dokonce i po skončení takového řízení lze odkázat i na body 255 až 261 rozhodnutí NSS ze dne 17. 6. 2020, čj. 12 Ksz 7/2019 - 196, *Postoloprty*. V dané věci se jednalo o výkon instančního dohledu podle § 12d zákona o státním zastupitelství. Pravidla pro instanční a vnitřní dohled se však v tomto směru nijak neliší.

[48] Kárně obviněná netvrdí a ani z ničeho nevyplývá, že by od podání obžaloby do doby sjednání dohod o vině a trestu došlo ke změně důkazní situace. Navíc bylo hlavním líčením za účelem jednání o dohodách o vině a trestu odročeno na neurčito. Kárně obviněná tak o sjednání dohod nerozhodovala v průběhu jednání před soudem. Nebyly tak v žádném případě naplněny podmínky hypotézy § 12e odst. 4 zákona o státním zastupitelství.

[49] Představa kárně obviněné, že konkrétní státní zástupce by měl nést odpovědnost za řízení před soudem, neboť je podepsán pod obžalobou a postup před soudem přičítá veřejnost jemu, je správná jen do určité míry. Konkrétní státní zástupce jistě nese zcela stěžejní díl odpovědnosti za postup v konkrétní věci a jeho role je tak klíčová. Jak Nejvyšší správní soud uvedl mj. v bodě 130 rozsudku ze dne 12. 6. 2012, čj. 1 As 51/2012 - 242, č. 2702/2012 Sb. NSS, *odvolání Vladimíra Rampuly*: „*Státní zastupitelství nesmí být souborem bezbarvých anonymních úředníků čekajících na pokyny, kteří nenesou vlastní odpovědnost za rozhodování v konkrétní věci, ať už v přípravném řízení při výkonu dozoru nad činností policejních orgánů či po podání obžaloby při jejím zastupování v hlavním líčení před soudem, a schovávají se do byrokratického systému několikastupňového schvalování, aprobování atd. za své nadřízené, kteří naopak svou odpovědnost ze sebe sejmou s poukazem na samostatnost jednotlivých státních zástupců.*“ Obdobně uvedl Nejvyšší správní soud jako soud kárný v rozhodnutí ze dne 14. 2. 2017, čj. 12 Ksz 4/2016 - 142, *Drabomíra Lorencová*: „*Je sice nepochybné, že podle § 12e zákona o státním zastupitelství je vedoucí státní zástupce v rámci výkonu vnitřního dohledu oprávněn dávat pokyny k postupu při vyřizování věcí státním zástupcům, kteří jsou povinni se jimi řídit, vyjma pokynu nezákonného. Nicméně jestliže nesplnění takového závazného pokynu nemá žádný nežádoucí vliv na průběh trestního řízení nebo danou trestní věc negativně ovlivňuje pouze nepatrně, neobrožuje vážnost a důvěryhodnost soustavy státních zastupitelství a není výrazem znevažování řídicí role a autority nadřízeného státního zástupce, pak se jedná pouze o formální*

porušení povinností státního zástupce, které nedosahuje větší intenzity a závažnosti nutné pro naplnění znaků skutkové podstaty kárného provinění. Při opačném přístupu vedoucího ke kárnému postihu za jakékoliv nesplnění pokynu vedoucího státního zástupce by se postupně státní zastupitelství stalo souborem anonymních, nesamostatných a neodpovědných úředníků, kteří by jen vyčkávali na instrukce svých nadřízených a jejichž jedinou snahou by bylo tyto úkoly svědomitě plnit.“ Kárný soud pak navázal i v rozhodnutí NSS ze dne 22. 20. 2019, čj. 12 Ksz 2/2019 - 101, *Soňa Bednářová II*, bod 118: „I ze shora citovaných rozhodnutí je zřejmé, že ačkoliv je státní zastupitelství budováno i na hierarchickém principu, nelze pominout významné postavení řadových státních zástupců. Stejně jako na jakémkoliv jiném pracovišti je ideální stav ten, ve kterém nadřízení poslouchají pokyny nadřízených ne pouze kvůli tomu, že to jsou jejich nadřízení, ale zejména z toho důvodu, že sami považují vydané pokyny za správné a ztotožňují se s nimi. Nezbytným předpokladem takového stavu je to, že nadřízení rozumí, proč jim jsou pokyny vydávány a vedoucí je ochoten vyslechnout jejich názor a buď jej přijmout, nebo jim být schopen vysvětlit, proč je lepší řídit se jeho názorem. Jen tak lze naplnit požadavek odbornosti a transparentnosti uděleného pokynu.“ K odpovědnosti konkrétního státního zástupce však přistupuje i princip hierarchicky řízené soustavy státního zastupitelství, jak výslovně zmiňují i citovaná rozhodnutí. V tomto směru je třeba odkázat zejména na závěry vyslovené k této otázce v rozhodnutí NSS ze dne 27. 5. 2019, čj. 12 Ksz 7/2018 - 160, *Soňa Bednářová I*. Obecné závěry k závaznosti pokynu vedoucího státního zástupce byly obsaženy v bodech 135 až 141 odůvodnění a shrnuty do vytvořené právní věty k danému rozhodnutí, přičemž relevantní pasáž této právní věty zní: „S ohledem na nadřazené postavení a řídicí pravomoci vedoucího státního zástupce, mezi něž náleží i oprávnění zasahovat do postupu při vyřizování věcí nadřízenými státnímu zástupci, se nesplnění vnitřního dohledového pokynu za použití § 12e odst. 3 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, nemůže stát běžnou praxí v soustavě státního zastupitelství, nýbrž se má spíše jednat o krajní prostředek dozorového státního zástupce při řešení sporu mezi ním a vedoucím či jím pověřeným státním zástupcem o naprosto zásadních právních, skutkových či procesních otázkách, jejichž posouzení bude mít podstatný vliv na výsledek trestního řízení. Výjimečný postup podle § 12e odst. 3 zákona o státním zastupitelství tak nemůže být prostředkem pro neplnění povinností státních zástupců při vyřizování jejich agendy ani prostorem k vedení nepodstatné právní polemiky či k řešení nevýznamných sporů o správnost či vhodnost postupu při vyřizování jednotlivých trestních věcí mezi adresáty interních dohledových pokynů, které nelze považovat za zjevně protiprávní, a vedoucími či jimi pověřenými státními zástupci.“

[50] Z citovaných závěrů lze shrnout, že řadový státní zástupce má klíčovou odpovědnost za vyřizování konkrétní věci. Je proto primárně na něm, jak v dané věci bude postupovat. Zároveň však není ve svém postupu zcela nezávislý. Pokud vedoucí státní zástupce využije svého oprávnění udělovat pokyny, musí je státní zástupce respektovat, pokud nejsou v rozporu se zákonem. Pokud tedy kárná návrhováteřka v aprobačním řádu uložila předkládat určité úkony k aprobaci či na vědomí, nebyla kárně obviněná oprávněna takové pokyny, uložené jí aprobačním řádem, nerespektovat a postupovat po celou dobu řízení před soudem zcela bez vědomí osob uvedených v aprobačním řádu.

[51] Kárně obviněná nesporně, že by pokyny uvedené v aprobačním řádu snad byly nezákonné. Zároveň ani nešlo o situaci, kdy jejich neuposlechnutí „nemá žádný nežádoucí vliv na průběh trestního řízení nebo danou trestní věc negativně ovlivňuje pouze nepatrně, neobrožuje vážnost a důvěryhodnost soustavy státních zastupitelství a není výrazem znevažování řídicí role a autority nadřízeného státního zástupce.“ Naopak postupem kárně obviněné se trestní věc zcela vymkla průběžnému dohledu jejich nadřízených. I s ohledem na kárně obviněnou několikrát zmiňovanou okolnost, že nebyl zcela jasný postup při uzavírání dohod o vině a trestu po novele č. 333/2020 Sb., bylo naopak zcela na místě, aby si svůj postup ve věci s nadřízenými odsouhlasila. To vše v situaci, kdy ve sjednaných dohodách o vině a trestu sjednala se třemi obžalovanými tresty na nejnižší možné hranici mimořádného snížení trestu odnětí svobody podle § 58 odst. 4 písm. b) tr. zákoníku, přičemž jen díky tomu je bylo možné podmíněně odložit (§ 81 odst. 1 tr. zákoníku) a to ačkoliv jim původně hrozily tresty odnětí svobody minimálně v délce 10 let. Jak přitom uvedla sama kárně obviněná, aplikace § 58 tr. zákoníku ve znění do novely č. 333/2020 Sb. byla značně výjimečná. O tom svědčí i rozhodovací praxe tendující spíše k výjimečné aplikaci s ohledem

na mimořádné okolnosti konkrétní věci (viz např. usnesení NS ze dne 28. 5. 2014, sp. zn. 8 Tdo 550/2014, č. 24/2015 Sb. NS, usnesení NS ze dne 28. 11. 2018, sp. zn. 5 Tdo 1356/2018, č. 28/2020 Sb. NS). To platilo, i pokud jde o trestný čin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 tr. zákoníku, kde za mimořádnou okolnost byla považována například skutečnost, že pachatel pěstoval konopí výhradně pro svou vlastní potřebu (usnesení NS ze dne 21. 6. 2017, sp. zn. 11 Tdo 459/2017). Naopak pro aplikaci daného ustanovení nepostačovala situace v mnoha ohledech podobná nyní projednávané, kdy se pachatelé doznali, na činnosti se podíleli pouze jako tzv. zahradníci, trestnou činnost nepáchali za účelem dosažení zisku, naopak se jí dopouštěli pod tlakem nepříznivých životních podmínek a byli bezúhonní (usnesení NS ze dne 17. 6. 2020, sp. zn. 11 Tdo 1117/2019).

[52] S ohledem na upřesnění kárného návrhu se soud nezabýval samotnou zákonností uzavřených dohod. V obecné rovině k tomu nicméně konstatuje, že nelze jistě vyloučit to, že kárně obviněná při jejich sjednávání řádně zohlednila, pokud jde o obžalované F., K. a R., kritéria stanovená v § 58 odst. 3 tr. zákoníku. Tedy že šlo mít za to, že vzhledem k poměrům pachatelů a povaze jimi spáchané trestné činnosti bylo možné dosáhnout jejich nápravy i trestem kratšího trvání. Svým postupem však znemožnila přezkum naplnění těchto kritérií ze strany svých nadřízených, ačkoliv na to měli právo.

[53] Poslední část vytýkaného jednání spočívala v tom, že kárně obviněná nepředložila své stanovisko k rozsudku soudu k aprobaci (respektive na vědomí) a vzdala se práva opravného prostředku. Tuto část jednání lze jistě považovat za méně závažnou, neboť podle § 245 odst. 1 tr. řádu, pokud jde o státního zástupce platí, že *proti rozsudku, kterým soud schválil dohodu o vině a trestu, lze podat odvolání pouze v případě, že takový rozsudek není v souladu s dohodou o vině a trestu, jejíž schválení státní zástupce soudu navrhl*. I pokud by se tedy kárně obviněná nevzdala práva na podání opravného prostředku a předložila své stanovisko k aprobaci, její nadřízení by i při podání opravného prostředku již nemohli zvrátit dopady uzavřené dohody. Pokud by se však nevzdala práva na podání odvolání a neprohlásila, že netrvá na vyhotovení odůvodnění, byl by soud povinen rozsudek odůvodnit s náležitostí dle § 125 odst. 1 tr. řádu a nikoliv pouze zjednodušený rozsudek neobsahující odůvodnění (§ 129 odst. 2 tr. řádu a contrario). Bylo by tak možné zpětně zjistit, proč soud považoval za naplněné podmínky pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody podle § 58 odst. 3 tr. zákoníku a proč nepovažoval sjednaný trest za nepřiměřený z hlediska druhu a výše navrženého trestu (§ 314r odst. 2 tr. řádu). V návaznosti na toto posouzení by bylo možné případně též kvalifikovaně zvážit, zda neiniciovat podání stížnosti pro porušení zákona, byť by se jednalo jen o akademický výrok (§ 269 odst. 1 tr. řádu).

[54] U kárně obviněné se tak jednalo o poslední dílčí útok pokračujícího kárného provinění, spočívajícího v záměrném vyhnutí se aprobačnímu procesu předpokládanému aprobačním řádem pro řízení před soudem v trestní věci vedení u KSZ v Plzni pod sp. zn. 2 KZV 44/2019, pokud jde o obžalované, s nimiž byla uzavřena dohoda o vině a trestu.

[55] Podle § 24 odst. 1 zákona o státním zastupitelství platí, že *státní zástupce je při výkonu své funkce povinen odpovědně plnit své úkoly a respektovat přitom zásady, které zákon pro činnost státního zastupitelství stanoví; zejména je povinen postupovat odborně, svědomitě, odpovědně, nestranně, spravedlivě a bez zbytečných průtahů. Jakýkoli vnější zásah nebo jiný vliv, jehož důsledkem by mohlo být porušení některé z těchto povinností, musí odmítnout*. Podle § 28 zákona o státním zastupitelství platí, že *kárným proviněním je zaviněné porušení povinností státního zástupce, zaviněné chování nebo jednání státního zástupce, jímž obrožuje důvěru v činnost státního zastupitelství nebo v odbornost jeho postupu anebo snižuje vážnost a důstojnost funkce státního zástupce*.

[56] Jak bylo rozebráno výše, kárně obviněná porušila své povinnosti řídit se pokyny vedoucího státního zástupce vyplývající jí z § 12e odst. 2 zákona o státním zastupitelství tím,

že postupovala v rozporu s aprobačním řádem. Zároveň tak porušila povinnost podle § 24 odst. 1 zákona o státním zastupitelství odpovědně plnit své úkoly a postupovat svědomitě. Taktéž svým zaviněným jednáním ohrozila důvěru v činnost státního zastupitelství. V tomto směru je nedůvodná její obhajoba, že jediná veřejnost, která mohla její jednání hodnotit, byli obvinění a jejich obhájci v rámci daného trestního řízení. K obdobné otázce se soud vyjadřoval v rozhodnutí NSS ze dne 18. 11. 2020, čj. 12 Ksz 1/2020 - 139, *Stanislava Rybová*, ve kterém v bodě 43 mj. uvedl: „*Případné ovlivňování jiného státního zástupce se z povahy věci bude dít zpravidla tak, aby o něm nikdo jiný nevěděl. Pokud je však tato skutečnost později zjištěna dalšími osobami, je způsobila ovlivnit důvěru široké veřejnosti v nestrannost státního zastupitelství zcela zásadním způsobem. Naplnění znaku obrožování důvěry státního zastupitelství je tak třeba mít za naplněné tehdy, pokud jde o jednání, které tuto důvěru obrožuje v případě, kdy se o něm veřejnost dozví. Jinými slovy, jen takové jednání nebude obrožovat důvěru v činnost státního zastupitelství, které tak bude vnímáno i v případě, že vejde ve známost.*“ Ačkoliv šlo v dané věci primárně o otázku nestrannosti státního zástupce, platí tyto závěry samozřejmě pro jakékoliv jiné jednání, které je způsobilé ohrozit důvěru ve státní zastupitelství. Není pro to podstatné, zda o jejím jednání věděla širší veřejnost již v okamžiku, kdy k němu docházelo, nebo se o něm mohla dozvědět až později, například i v souvislosti s kárným řízením.

[57] Vytýkané jednání zároveň dosahuje intenzity kárného provinění. Nejedná se o bagatelní porušení povinností, pro jehož nápravu by postačovaly pouze mechanismy vnitřního řízení v soustavě státního zastupitelství. Jak již bylo uvedeno, svým postupem kárně obviněná zcela znemožnila výkon dohledu, a to zejména pokud jde o přezkum naplnění kritérií pro postup podle § 58 odst. 3 tr. zákoníku ze strany svých nadřízených. Ti mohli mít jistě zcela jiný náhled na věc. Navíc své důvody pro sjednání konkrétní výše trestů kárně obviněná uvedla až při ústním jednání před kárným senátem. Bez předchozího vysvětlení může zvolený postup působit navenek nesrozumitelně či nevěrohodně, neboť zcela zásadním způsobem došlo ke snížení trestů ve prospěch některých obžalovaných, a to aniž by tato změna byla podrobena jakékoli kontrole ze strany nadřízených, kteří k tomu byli oprávněni. Jak bude rozvedeno dále, podle soudu se jednalo o záměr, aby žádná z osob oprávněných k výkonu dohledu a udělování pokynů nemohla tento záměr narušit. To ve svém souhrnu může vést k ohrožení důvěry v činnost státního zastupitelství.

[58] Jak již bylo také uvedeno, její jednání je třeba hodnotit jako pokračující kárné provinění. Jednotlivé dílčí útoky (nepředložení obžaloby, návrhů trestů, výše trestů v dohodě, nepředložení rozsudku k přezkoumání) byly vedeny jednotlívým záměrem, aby věc probíhala mimo vědomí nadřízených, kteří měli její postup aprobovat nebo o něm měli alespoň dodatečně vědět. Minimálně ve svém souhrnu je třeba je hodnotit jako kárné provinění. Byly provedeny stejným nebo podobným způsobem a je mezi nimi blízká časová souvislost i souvislost v předmětu útoku. Do jisté míry samostatné jednání je nezahnutí návrhů trestů do obžaloby v rozporu čl. 60 odst. 2 pokynu o postupu v trestním řízení. Nicméně úzce souvisí s nepředložením přípravy na jednání k aprobaci. Oběma způsoby totiž mohlo dojít k aprobaci zamýšlených návrhů trestů. Pokračující kárné provinění bylo spácháno úmyslně. To, že se kárně obviněná domnívala, že snad nemusí předkládat určité úkony k aprobaci, na tomto závěru nic nemění. Její úmysl totiž směřoval k vyhnutí se aprobačnímu procesu bez ohledu na to, zda se se domnívala, že jedná v souladu nebo v rozporu s právem. V takovém případě by šlo uvažovat maximálně o právním omylu. O ten se však zjevně nejednalo, protože to, že úkony aprobaci podléhají bylo lehce zjištělé z textu aprobačního řádu, se kterým se měla kárně obviněná povinnost seznámit.

V. Uložení kárného opatření

[59] Při úvaze o druhu a výměře kárného opatření soud přihlédl k závažnosti kárného provinění a k osobě kárně obviněné.

[60] Pokud jde o závažnost kárného provinění, tak ji kárný senát považoval za poměrně vysokou. Jak bylo opakovaně uvedeno, postup kárně obviněné vedl k tomu, že její nadřízení neměli vůbec možnost vykonávat oprávnění k výkonu dohledu nad jejím postupem podle § 12e odst. 1 zákona o státním zastupitelství. Kárně obviněná přitom volila v trestním řízení postup, který je jistě minimálně kontroverzní. Sama opakovaně zdůraznila, že se jednalo o novou právní úpravu a bylo sporné, jak přesně jí aplikovat. Zároveň však zvolila řešení, které vůči třem obžalovaným již nemohlo být výhodnější. O to spíše měla být věc podrobena aprobaci. S ohledem na hierarchickou strukturu státního zastupitelství měli mít nadřízení zejména v takové situaci možnost ovlivnit, jaké tresty budou považovat za adekvátní. Jak bylo uvedeno již shora, takové její jednání může výrazně ovlivňovat důvěru v činnost státního zastupitelství, bez ohledu na to, jaké byly její skutečné motivy.

[61] Dále je třeba přihlížet k tomu, že kárné opatření uložené rozhodnutím *Věra Brázdová I.* nebylo zahlazeno. Podle § 24 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů (dále jen „**zákon o kárném řízení**“) platí, že *po uplynutí 5 let od právní moci rozhodnutí o uložení kárného opatření se hledí na soudce, předsedu soudu, místopředsedu soudu, předsedu kolegia Nejvyššího soudu nebo Nejvyššího správního soudu nebo státního zástupce, jako by nebyl pro kárné provinění stíhán. Jestliže výkon kárného opatření do té doby neskončil, kárný postih se zablazuje vykonáním kárného opatření.* Z textu tohoto ustanovení by nemuselo být jednoznačné, zda pro účely posuzování recidivy je podstatné, kdy došlo ke spáchání dalšího kárného provinění, nebo to, kdy je o něm zahájeno řízení či kdy je o něm rozhodnuto. Odpověď však vyplývá ze souvisejících ustanovení, konkrétně z § 30 odst. 1 písm. b) zákona o státním zastupitelství a z § 88 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. b) a c) zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích). Tato ustanovení hovoří o opakovaném kárném provinění tehdy, pokud se jich daná osoba *dopustila* v době před zaházením kárného postihu. Podstatný je tedy okamžik spáchání kárného provinění. Rozhodnutí *Věra Brázdová I.* nabylo právní moci dne 24. 11. 2015. Jak bylo rozebráno shora, kárně obviněná se dopustila pokračujícího kárného provinění, přičemž k prvním dílčím útokům došlo 3. 6. 2020 (podání obžaloby bez aprobace a bez návrhů trestů) a 14. 10. 2020 (předložení návrhů trestů bez aprobace). Stalo se tak tedy před uplynutím 5 let od právní moci předchozího kárného rozhodnutí.

[62] Pokud jde o osobu kárně obviněné, pak v její prospěch hovoří to, že je i kárnou navrhovatelkou hodnocena velmi vysoko její odborná erudice a pracovní nasazení. Tomu odpovídají i při ústním jednání provedené důkazy týkající se kladného hodnocení její práce v konkrétních dvou kauzách ze strany Vrchního státního zastupitelství v Praze a Vrchního soudu v Praze. Na druhou stranu se kárně obviněná dopouští dílčích pochybení, zejména pokud jde o přiměřenou rychlost zpracování věcí a některé procesní otázky, o čemž svědčí i dvě udělené výtky v letech 2016 a 2021. Pokud jde o dřívějších 5 výtek, pak k nim soud již nepřihlížel, neboť byly zohledněny již při ukládání předchozího kárného opatření. Kárný senát nicméně považuje za významnější hodnocení kladných stránek kárně obviněné, než záporných, jež má za spíše minoritní, které nemohou převážít její vysokou odbornost a pracovní nasazení.

[63] S ohledem na uvedené nemohlo být podle soudu dostačující pouhé projednání kárného provinění nebo uložení důtky. Na druhou stranu nebylo na místě ani uložit nejprísrnější kárné opatření spočívající v odvolání z funkce státního zástupce. Jako odpovídající proto kárný senát vyhodnotil uložení kárného opatření podle § 30 odst. 1 písm. b) zákona o státním zastupitelství, tedy snížení platu. Vzhledem ke shora rozebrané recidivě bylo možné uložit snížení platu až o 30 % na dobu nejdéle 2 let. Zejména s ohledem na vyšší závažnost kárného provinění rozhodl kárný senát o uložení daného opatření ve výši jedné třetiny možné výše kárného opatření, která znamená již významnější zásah do odměňování kárně obviněné, ale stále jde o opatření v dolní polovině sazby.

VI. Závěr

[64] S ohledem na všechno, co bylo uvedeno k jednání kárně obviněné státní zástupkyně, pro které bylo vedeno toto kárné řízení, Nejvyšší správní soud jako soud kárný podle § 19 odst. 1 zákona o kárném řízení uznal kárně obviněnou vinnou kárným proviněním podle § 28 zákona o státním zastupitelství, jehož se dopustila skutkem popsáním ve výroku tohoto rozhodnutí. Za toto kárné provinění jí uložil podle § 30 odst. 1 písm. b) zákona o státním zastupitelství kárné opatření snížení platu o 20 % na dobu 12 měsíců.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **není** odvolání přípustné.

V Brně dne 15. září 2021

JUDr. Petr Mikeš, Ph.D.
předseda kárného senátu
ve věcech státních zástupců